

Cod etică Universitatea București

Art. 9

Definirea încălcării proprietății intelectuale și a drepturilor de autor. Orice reproducere completă sau incompletă a unor contribuții intelectuale trebuie să fie **atribuită** adecvat, prin specificarea autorului ei, a operei etc. Neatribuirea corespunzătoare creează confuzii și poate genera lezarea drepturilor morale ale autorilor; ea constituie o încălcare a deontologiei academice și o deficiență (în cel mai bun caz) sau o culpă (în cazurile grave) în ceea ce privește integritatea academică. Totodată, ea constituie o încălcare serioasă a obligațiilor profesionale.

a. Încălcarea proprietății intelectuale și a drepturilor morale ale autorilor se concretizează prin:

- copierea sau parafrazarea necreatoare a unui text preexistent fără specificarea autorului
- citarea neatribuită a unor idei, argumente, date, rezultate etc. *într-o manieră care lasă impresia că acestea ar aparține celui care citează*
- prezentarea publică de către cineva a unor idei, rezultate de cercetare, ipoteze, date, reprezentări (vizuale, auditive, obiectuale), formule, algoritmi, demonstrații, secvențe de program etc. *ale altor autori* ca fiind ale sale proprii
- însușirea contribuțiilor intelectuale (traduceri, sistematizări, tabele, figuri etc.) ale altor autori și prezentarea lor public, fără menționarea explicită a surselor acestor contribuții.

b. Cel care reproduce materialele trebuie să precizeze explicit cui aparține paternitatea acestora (sau, cel puțin, să precizeze că aceasta nu îi aparține lui personal), astfel încât să fie evitată orice confuzie și orice atribuire nelegitimă a paternității și a creativității. În cazul reproducerii unor materiale pentru care drepturile de autor nu au fost revendicate sau nu au fost rezervate, ori în cazul în care autorii au renunțat deliberat la orice drepturi de proprietate, integritatea academică este afectată chiar dacă nu sunt lezate anumite drepturi de autor bine determinate și bine protejate.

c. (1). Lezarea proprietății intelectuale sau a integrității academice înseamnă că o prestație intelectuală (text scris sau vorbit, material audio sau video etc.) produce o confuzie (sau un fals) cu privire la proprietatea intelectuală, confuzie ce persistă și după parcurgerea întregii prestații (a întregului text sau material) astfel că cititorii, auditorii sau spectatorii nu pot, în final, atribui corect paternitatea operei.

(2). În cazurile în care nu persistă o confuzie de acest fel, reproducerea neatribuită a contribuțiilor altor autori nu este, în genere, considerată culpabilă.

d. Nu se consideră reprobabilă citarea neatribuită a unor contribuții intrate în sfera culturii generale sau a cunoașterii comune, a căror paternitate, fiind larg cunoscută, nu poate crea confuzie sau o arogare frauduloasă de merite.

e. Dacă persoana care citează (fără a atribui corespunzător) specifică explicit faptul că citatul aparține altcuiva, precizând astfel că nu își arogă în nici un fel paternitatea sa (pe baza unor formulări ca: «se afirmă adesea că...», «s-a mai afirmat uneori și că...», «unii autori au susținut că...»), ea nu poate fi acuzată de folosire frauduloasă a surselor sau de încălcare a drepturilor de autor – dar, în funcție de context, i se poate reproșa imprecizia, lipsa de acuratețe, neglijența etc. Abuzul de citate neatribuite este inacceptabil și blamabil profesional.